

ভাৰতৰ উচ্চতম ন্যায়ালয়

আবেদনকাৰী:

দিল্লী উল্লয়ন কৰ্তৃপক্ষ

বনাম

উত্তৰদাতা

কানৱাৰ কুমাৰ মেহতা আৰু আমাৰ।

বিচাৰৰ তাৰিখ: ১৬/০৯/১৯৯৬

বিচাৰপীঠ

কে. ৰামস্বামী, জি. বি. পাটোনাইক

আইন:

হেডনোট: নগৰ উল্লয়ন: দিল্লী উল্লয়ন কৰ্তৃপক্ষৰ দ্বাৰা আবন্টন কৰা ভূমি-ভূমি অধিগ্ৰহণৰ ওপৰত উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ স্বগিতাদেশৰ বাবে ভূমি উল্লয়নত বিলম্ব-ডিডিএ-য়ে প্রতি বছৰে 16.62% হাৰত চার্জ বৃদ্ধি কৰা-উচ্চ ন্যায়ালয়ে একে 7 শতাংশ প্রতি বছৰে বৃদ্ধি কৰাৰ নিৰ্দেশ দিয়ে। ডিডিএ-য়ে প্রতি বছৰে 16.62% হাৰত আদায় কৰা সুতৰ হাৰ, প্রতি বছৰে 16.62% হাৰত বৃদ্ধি কৰাটো ন্যায়সঙ্গত, ডিডিএ-য়ে মূল ড্র "ৰ ডি তাৰিখৰ পৰা আবন্টন পত্ৰৰ যোগাযোগলৈকে জমাৰ ওপৰত 7 শতাংশ প্রতি বছৰে সুত সামঞ্জস্য কৰে। নাগৰিক আবেদনৰ বিচাৰ: 1996 চনৰ দেৱানী আপীল নং 13053 ইত্যাদি। 1993 চনৰ চি. ডব্লিউ. পি. নং 5329-ত দিল্লী উচ্চ ন্যায়ালয় ই-ৰ 265.95 তাৰিখৰ বিচাৰ আৰু আদেশৰ পৰা। আবেদনকাৰীৰ বাবে অৰুণ জেটলি আৰু ভি. বি. চহৰিয়া। উত্তৰদাতাসকলৰ হৈ এম. শেখৰ, বিমল ৰয় জাড, দেৱেন্দ্ৰ সিং, এছ. এম. গাৰ্গ, এন. শেখৰ, এফ. শ্ৰীমতী অৰ্ণিতা গুপ্তা আৰু শ্ৰীমতী চন্দ্ৰ কুমাৰী।

বিচাৰ:

দেৱানী আবেদন সংখ্যা ১৯৯৬ চনৰ ১৩০৫৪-৭৫/২৫৮৯/৯৬ (@ বিশেষ অনুমতি আবেদন (চি) সংখ্যা. ২৫৩-৫৫/৯৬/৫৭৫-৭৮/৯৬, ৩০০/৯৬, /৯৩৩/৯৬ ৯২৮/৯৬, ৯২৯/৯৬, ৯৩০/৮৬ ৯৩১/৯৬, ৯৩২/৯৬, / ৯৩৪/৯৬, ৯৩৫/৯৬, ৯৩৬/৯৬, ৯৩৮/৯৬, ৯৩৭/৯৬, ৯৪৫/৯৬ ৯৪৬/৯৬, XXX)

আদেশ

বিলম্ব মার্জনা কৰা হ'ল।

অনুমতি প্ৰদান কৰা হ'ল।

আমি দুয়ো পক্ষৰ পৰামৰ্শদাতাৰ যুক্তি শুনিলো।

এই আপীলসমূহত বিবেচনাৰ বাবে উত্থাপন হোৱা আইনৰ প্ৰশ্ন হ'ল; সমতাৰ নীতিৰ ওপৰত বৃদ্ধি মাচুলৰ ৭ শতাংশ সূত্ৰ গণনাৰ নিৰ্দেশ দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত উচ্চ ন্যায়ালয় শুদ্ধ আছিলনে?

গোচৰৰ তথ্যসমূহ বিতৰ্কৰ বিষয় নহয়। ১৯৯১ চনৰ ২৭ মাৰ্চত দিল্লীৰ ৰোহিনী আঁচনিৰ ২৩ আৰু ২৪ নং খণ্ডত ৫০০০ প্লট আবন্টনৰ বাবে প্লটৰ খচৰা প্ৰস্তুত কৰা হৈছিল। ১৯৯১ চনৰ ৬ এপ্ৰিলৰ পৰা ২৭ মাৰ্চৰ ভিতৰত আবন্টনৰ প্ৰায় ৩০০০ টা আদেশ জাৰি কৰা হৈছিল। এতিয়ালৈকে কেৱল ২০০০ জন লোককহে এতিয়াও আবন্টনৰ পত্ৰ প্ৰেৰণ কৰিবলৈ বাকী আছে। এইটো নিৰ্ধাৰিত আইন যে প্লটৰ হাৰ আবন্টন পত্ৰ প্ৰেৰণৰ তাৰিখত থকাৰ দৰেই আছে। বাকী সফল আবেদনকাৰীক আবন্টন পত্ৰ প্ৰেৰণ কৰাৰ আগতে, ধাৰা ৪ (১) ৰ অধীনত জাৰি কৰা জাননীৰ অধীনত অধিগ্ৰহণ কৰা ভূমিৰ স্বত্বাধিকাৰীসকলে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ কাষ চাপিছিল আৰু পৰৱৰ্তী কাৰ্যকলাপ স্থগিত ৰাখিছিল। ফলস্বৰূপে, আবন্টন পত্ৰ জাৰি কৰাটো বন্ধ কৰা হ'ল।

পৰৱৰ্তী সময়ত, ১৯৯২ চনৰ ৪ আগষ্টত উক্ত স্থগিতাদেশ ৰদ কৰা হয় আৰু প্ৰত্যুত্তৰত কোৱা হয় যে মালিকসকলে আপীলৰ জৰিয়তে এই আদালতত আবেদন কৰিছিল আৰু ১৯৯২ চনৰ ছেপ্টেম্বৰত এই আদালতে বিশেষ অনুমতি আবেদনসমূহ নাকচ কৰে। ইতিমধ্যে, ভাৰত চৰকাৰে ১৯৯৩ চনৰ ১ এপ্ৰিলৰ পৰা ১৯৯৪ চনৰ

৩১ মাৰ্চলৈকে কাৰ্যকৰী হোৱাকৈ ১৯৯২-১৯৯৪ বছৰৰ বাবে অধিগ্ৰহণ কৰা ভূমি আবন্টনৰ বাবে ভূমিৰ মূল্য পুনৰ নিৰ্ধাৰণ কৰে প্ৰতি প্ৰতি বৰ্গ গজত ২৬৭৫.২৯ কৈ। ডি. ডি. এ.-য়ে জীৱন ধাৰণৰ ব্যয় সূচকৰ হাৰৰ সমান্তৰালভাৱে উন্নয়ন ব্যয় গণনা কৰাৰ নীতিৰ বিকাশ ঘটাই স্বীকাৰ্যভাৱে বছৰি ১৬.৬ শতাংশ লৈ বৃদ্ধি কৰিছিল। সেই ভিত্তিতে ই মাটিৰ মূল্য প্ৰতি বৰ্গ গজত ১৫৭৯.১৭ টকাৰ হাৰত নিৰ্ধাৰণ কৰে। ইয়াৰ ভিত্তিতে তেওঁলোকে আবন্টনৰ ব্যয় পুনৰ গণনা কৰি প্ৰতিবাদীক আবন্টন পত্ৰ প্ৰেৰণ কৰে।

প্ৰতিবাদীসকলে উচ্চ ন্যায়ালয়ত এই আদেশৰ প্ৰত্যাহ্বান জনালে। ১৯৯৫ চনৰ ১১ আগষ্টত চি. ডব্লিউ. পি. ১৯৬/৯৪ সংখ্যক ৰায়ত প্ৰদান কৰা বিবাদিত ৰায়টো অবৈধ বুলি ঘোষণা কৰা হয়। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ খণ্ড বিচাৰপীঠে অৱশেষত ৰায় দিয়ে যে ডিডিএয়ে নিজে ন্যায় বিচাৰৰ লগে লগে ই ন্যায় কৰিবও লাগিব। দাবীদাৰসকলে সফল নিলামকাৰীসকলৰ নিয়ন্ত্ৰণযোগ্য আগতীয়া পৰিশোধৰ বাবে তেওঁলোকে জমা কৰা পৰিমাণৰ ওপৰত কেৱল প্ৰতি বছৰে সূত বহন কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হয় আৰু বিফল আবেদনকাৰীসকলক একে সূতৰ হাৰত ধন ঘূৰাই দিয়া হয়, তেতিয়া ডিডিএয়ে প্ৰতি বছৰে ৭ শতাংশ হাৰত বৃদ্ধি মাচুল সমানভাৱে আদায় কৰিব লাগে। সেয়েহে, বৃদ্ধি ব্যয় হিচাপে বছৰি প্লটৰ বাবে ১৬.৬২ শতাংশ ব্যয় জমা কৰাৰ নিৰ্দেশনা আইনমতে অন্যায়া।

ডিডিএৰ হৈ পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা জ্যেষ্ঠ পৰামৰ্শদাতা শ্ৰী অৰুণ জেটলীয়ে দাবী কৰিছে যে দাবীদাৰীসকলক ন্যায় প্ৰদান কৰাৰ লক্ষ্যৰে ডিডিএ-য়ে ভাৰত চৰকাৰে নিৰ্ধাৰণ কৰা আবন্টনৰ তাৰিখত প্ৰচলিত মাচুলৰ হাৰ অৰ্থাত প্ৰতি বৰ্গ গজৰ বাবদ ৭৬৭৫.২৯ টকাকৈ দাবী কৰা নাই। ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে সূচক থকাৰ ব্যয় অনুসৰি বৃদ্ধি কৰি বছৰি মাচুলৰ হাৰ ১৬.৬২ শতাংশকৈ নিৰ্ধাৰণ কৰা হয়। বছৰি কেৱল ৭ শতাংশ হাৰত বৃদ্ধিৰ মাচুল আৰোপ কৰাৰ নিৰ্দেশ দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত উচ্চ ন্যায়ালয় ন্যায়সংগত নাছিল। আমি বিবাদত দৃঢ়তা প্ৰত্যক্ষ কৰিছো। যদিও প্ৰতিবাদীৰ হৈ পৰামৰ্শদান কৰা পৰামৰ্শদাতা শ্ৰী এম শেখৰ আৰু শ্ৰী বিমল ৰয় জাডে দাবী কৰিছে যে ডিডিএ-য়ে বৃদ্ধিৰ ব্যয় ১৬.২ শতাংশ হাৰত হ'ব বুলি দেখুৱাবলৈ কোনো সমল দাঙি ধৰা নাই আৰু উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ স্থগিতাদেশৰ তাৰিখ আৰু দাবীৰ তাৰিখৰ

মাজত এই পৰিমাণটো ডিডিএ-ৰ দ্বাৰা উল্লয়নমূলক মাচুলৰ বাবে ব্যয় কৰা হৈছে বুলি দেখুৱাবলৈ কোনো প্ৰমাণ নাই। সেই বিষয়টো উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ আগত উত্থাপন কৰা হোৱা নাছিল গতিকে আপীলকাৰীৰ যুক্তি উত্থাপন কৰাৰ অধিকাৰ নাই। আমি বিবাদত কোনো দৃঢ়তা দেখিবলৈ পোৱা নাই। এই ভিত্তিতেই আপীলকাৰীয়ে উচ্চ ন্যায়ালয়ত তেওঁলোকৰ দাবীক ন্যায়সঙ্গত বুলি প্ৰমাণ কৰিছে। যিটো উচ্চ ন্যায়ালয়েও গ্ৰহণ কৰিছিল, যাৰ ভিত্তিত, এইবুলি গ্ৰহণ কৰা হৈছিল যে উচ্চ ন্যায়ালয়ে স্বগিত অনুদান প্ৰভাৱিত কৰাৰ বাবে সালসলনিৰ বাবে বৃদ্ধিৰ মাচুল বৃদ্ধি পাইছে। ফলস্বৰূপে তেওঁলোকে বিশেষ ন্যায় প্ৰয়োগ কৰি বৃদ্ধি মাচুলৰ ওপৰত কাম কৰিছিল, অৰ্থাৎ সূচকৰ জীৱন ধাৰণৰ ব্যয়ৰ ভিত্তি যি স্বীকাৰযোগ্যভাৱে প্ৰতি বছৰে ১৬.২ শতাংশ আছিল।

উক্ত পৰিস্থিতিত, আমি এই মতত উপনীত হৈছো যে আটাইকেইটা পক্ষই যি ভিত্তিত আগবাঢ়িছে আৰু উচ্চ ন্যায়ালয়ে গ্ৰহণ কৰিছে যে বিকাশৰ বাবে বৃদ্ধি মাচুল প্ৰতি বছৰে ১৬.২ নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছে, সেই ভিত্তিত পুনৰ গণনা কৰা হয় আৰু বজাৰ মূল্য প্ৰতি বৰ্গ গজত ১৫৭৯.১৭ টকাৰ হাৰ নিৰ্ধাৰণ কৰা হয়। ৭ শতাংশত ন্যায় নিৰ্ধাৰণ কৰাৰ সময়ত তেওঁলোকে পৰিশোধ কৰিবলগীয়া সম্পৰ্কে দিয়া উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ নিৰ্দেশনা কোনো যুক্তিসংগত নীতিৰ ওপৰত আধাৰিত নহয়। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ দৃষ্টিগোচৰ নোহোৱা বিষয়টো হৈছে যে আপীলকাৰীয়ে প্লটবোৰৰ উল্লয়নৰ বাবে ধন খৰচ কৰিছিল আৰু আবন্টন পত্ৰত উল্লেখিত ব্যয়ৰ সৈতে সংগতি ৰাখিবৰ বাবে নিম্ন হাৰত ব্যয় কৰিছিল। ইয়াৰ উপৰিও ১৯৯১ চনত কম অগ্ৰাধিকাৰৰ তালিকাত থকা আবন্টিত দুগৰাকীয়ে ১৯৯১ চনৰ আগৰ দৰেই সুবিধা লাভ কৰা বুলিও উল্লেখ কৰা হৈছে। আৰু ইয়াক প্ৰতিবাদীলৈ সম্প্ৰসাৰিত কৰা হ'ব। যদিও এই যুক্তি উচ্চ ন্যায়ালয়ত উত্থাপন হোৱা নাছিল, উচ্চ ন্যায়ালয়েও বিবেচনা কৰা নাছিল, তথাপিও ইয়াৰ কোনো আইনী ভিত্তি নাই বুলি আমি বিশ্বাস কৰোঁ। ১৯৯১ চনত ভুল আবন্টনে উত্তৰদাতাক একে হাৰ প্ৰদান কৰাটো ন্যায্যতা প্ৰদান নকৰে।

আবন্টন পত্ৰ জাৰি নোহোৱালৈকে আপীলকাৰীসকলক উত্তৰদাতাসকলৰ জমা ধনৰ ওপৰত ৭% সুতৰ হাৰ ল'বলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে। ৫০ লাখ টকাৰ ধন পৰিশোধৰ অন্তিম তাৰিখ। প্ৰতি বৰ্গ গজত ১৫৭৯.১৭ টকা ছমাহ বৃদ্ধি কৰা হৈছে।

ইয়াৰ উপৰিও আপীলকাৰীসকলে মূল ড্ৰ'ৰ তাৰিখৰ পৰা আৰল্টন পত্ৰ তাৰিখলৈকে জমা ধনৰ ওপৰত ৭% সুতৰ পাৰ্থক্য কৰ্তন কৰিব লাগিব। সেই অনুসৰি আপীলৰ অনুমতি দিয়া হয়।

উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ আদেশ বাতিল কৰা হয়, কিন্তু পৰিস্থিতি সাপেক্ষে কোনো ব্যয় নোহোৱাকৈ।

অনুবাদঃ দিতিমণি গগৈ, স্পেচিয়েল অফিচাৰ, অনুবাদ শাখা

Disclaimer- The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

“স্থানীয় ভাষা লৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে । ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ'ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্য্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বুলি বিবেচিত হ'ব।”